

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΣΗ

3

Η μικρή ΣΤΑΓΟΝΑ

Διασκεδάζω μαθαίνοντας
για τον κύκλο του νερού.

The background is a solid teal color. A yellow vine curves from the top right towards the center. On the vine are four small, light blue water drop characters with simple faces. At the top of the vine is a large pink water drop character with a green hat made of leaves. Below the vine, a large blue water drop character with a white bandage on its forehead is visible. Large green leaves with dark green veins are positioned on the left and right sides of the central text box.

Η μικρή
ΣΤΑΓΟΝΑ

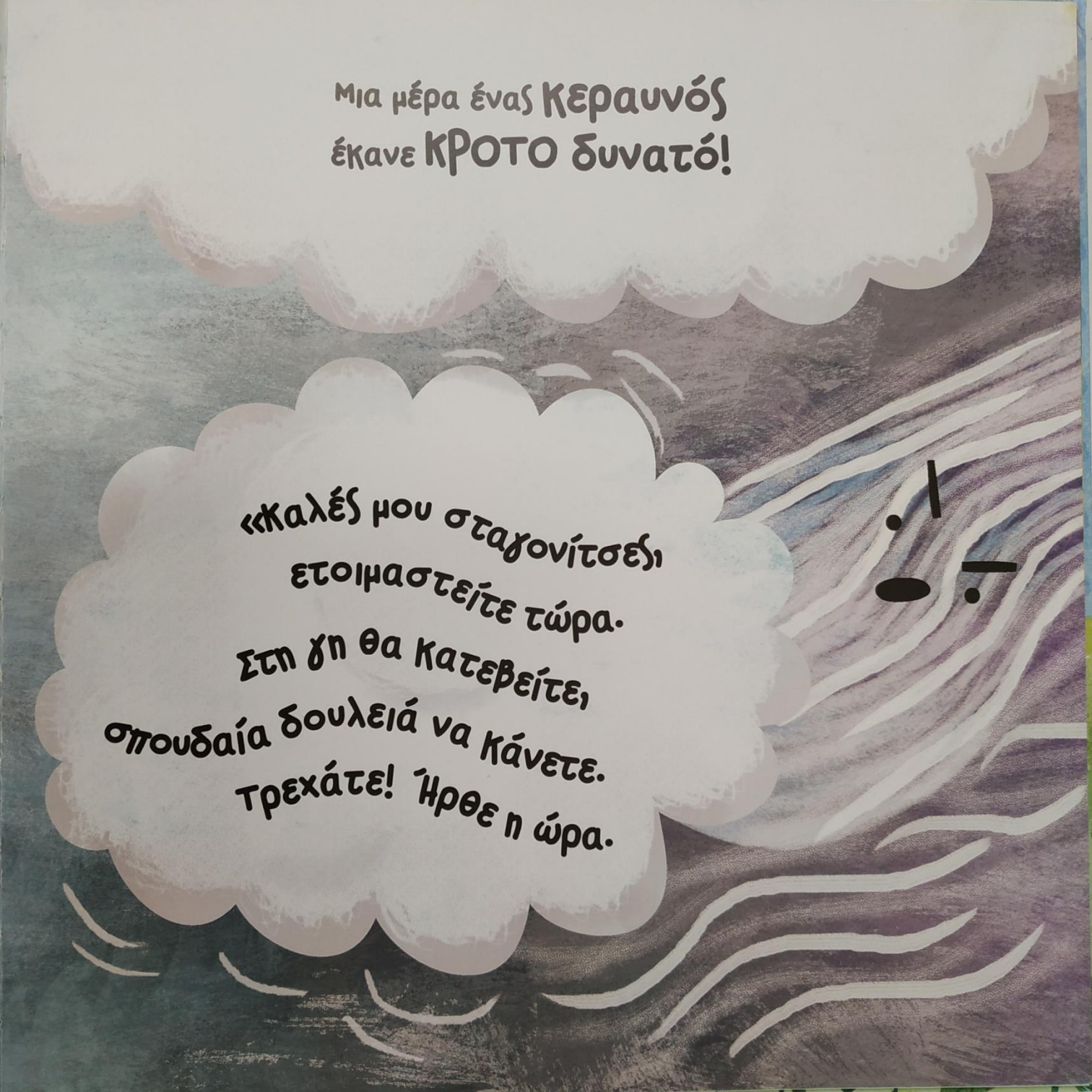

Η μικρή ΣΤΑΓΟΝΑ

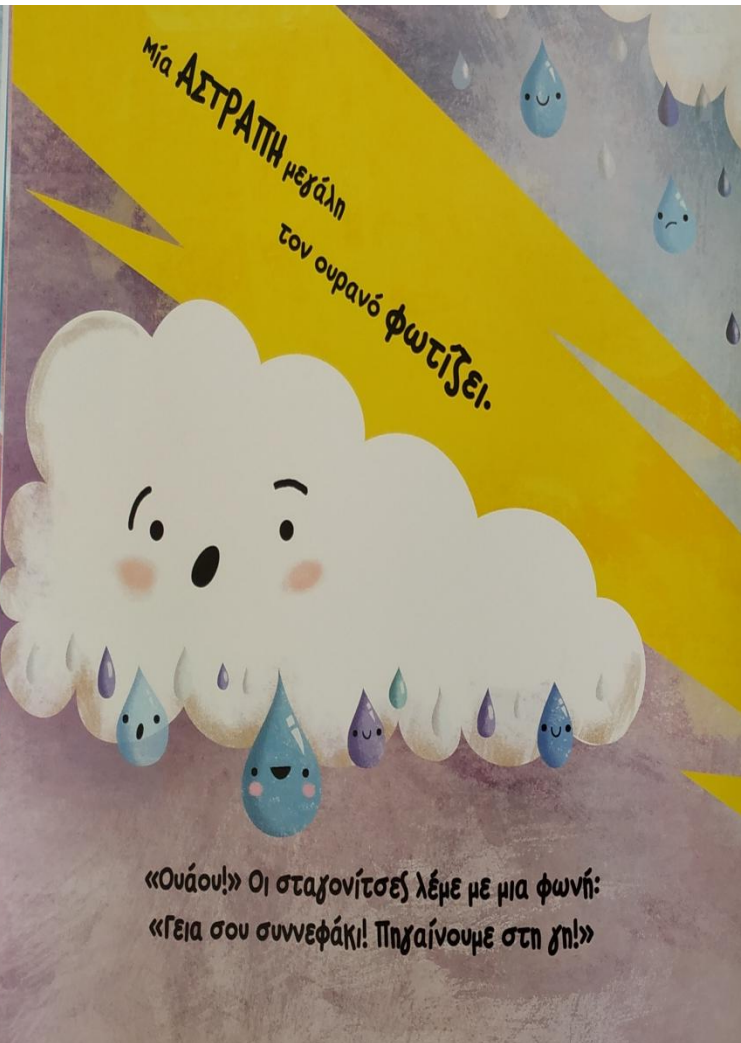

Είμαι μια μικρή σταγόνα.
Σ' ένα συννεφάκι ζω.

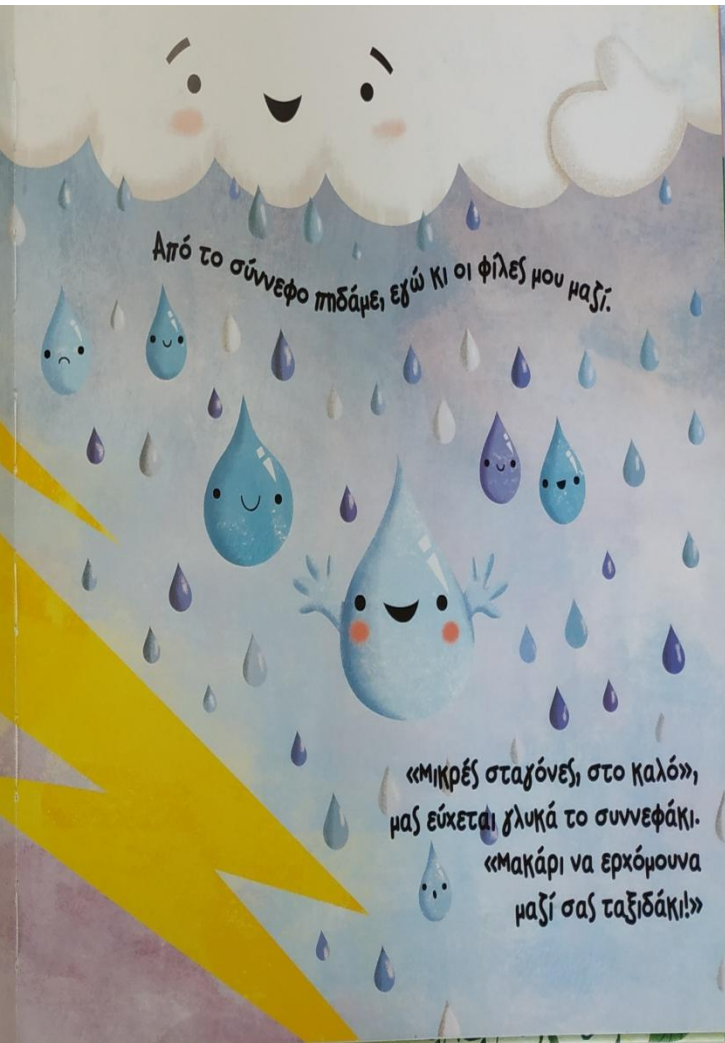
Μια μέρα ένας κεραυνός
έκανε ΚΡΟΤΟ δυνατό!

«Καλές μου σταχονίτσες,
ετοιμαστείτε τώρα.
Στη ρη θα κατεβείτε,
σπουδαία δουλειά να κάνετε.
Τρεχάτε! Ήρθε η ώρα.

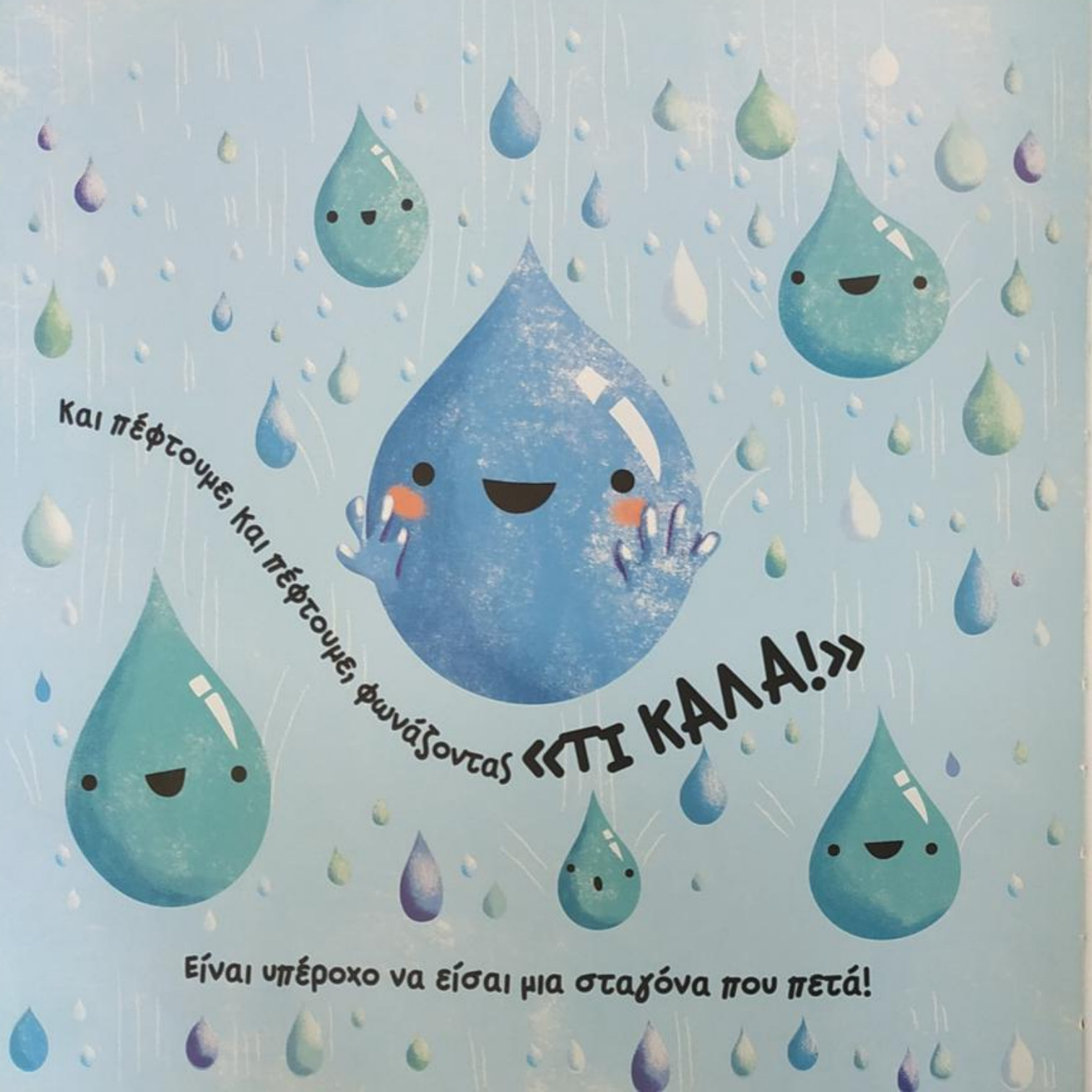
ΜΙΑ ΑΣΤΡΑΠΗ μεγάλη
τον ουρανό φωτίζει.

«Ουάου!» Οι σταγονίτσες λέμε με μια φωνή:
«Γεια σου συννεφάκι! Πηγαίνουμε στη γη!»

Από το σύννεφο πηδάμε, εδώ κι οι φίλες μου μαζί.

«Μικρές σταγόνες, στο καλό»,
μας εύχεται γλυκά το συννεφάκι.
«Μακάρι να ερχόμουνα
μαζί σας ταξιδάκι!»

Και πέφτουμε, και πέφτουμε, φωνάζοντας «ΤΙ ΚΑΛΑ!»

Είναι υπέροχο να είσαι μια σταγόνα που πετά!

Τη 8η παρατηρούμε από τον ουρανό ψηλά, σαν πέφτουμε απαλά.

Είναι μεγάλη η χαρά το ουράνιο το τόξο να δούμε από κοντά!

Και τότε, προσχειώθηκα
τελείως ξαφνικά
μ' ένα μεγάλο

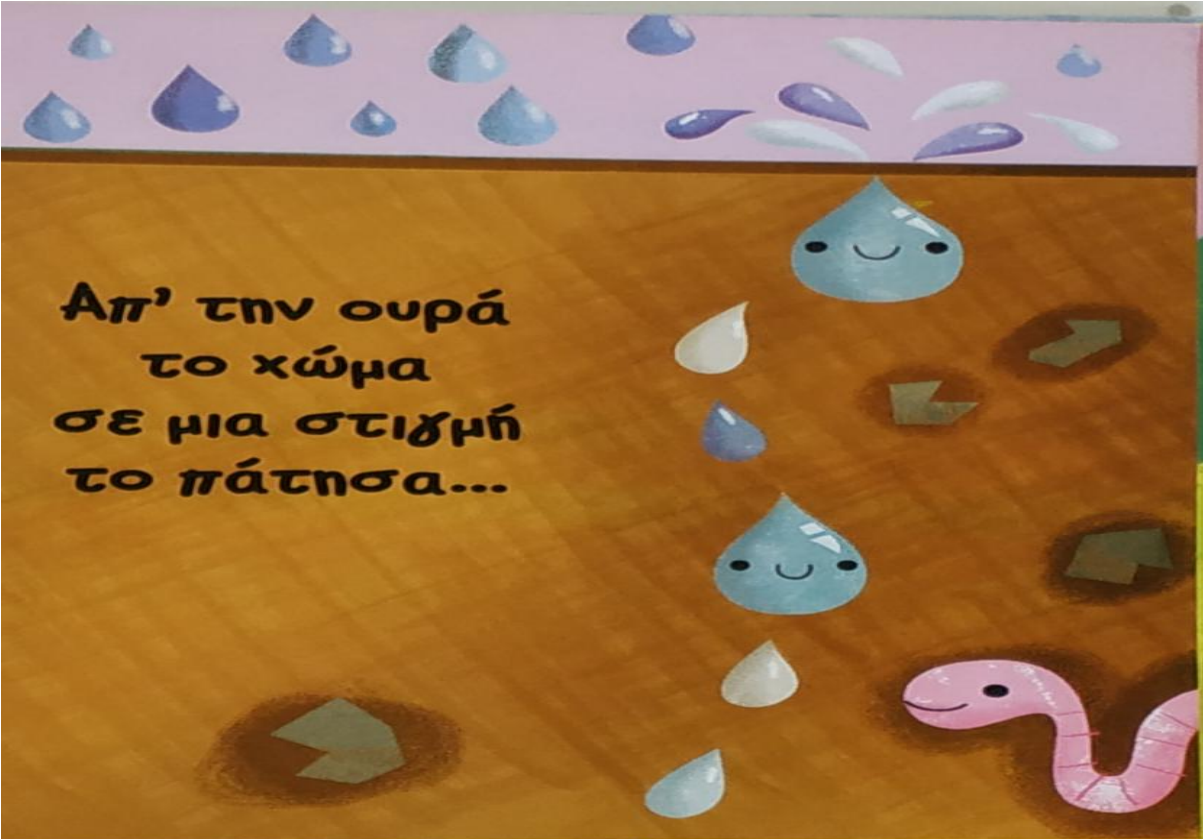
«ΣΠΛΑΤΣ!»

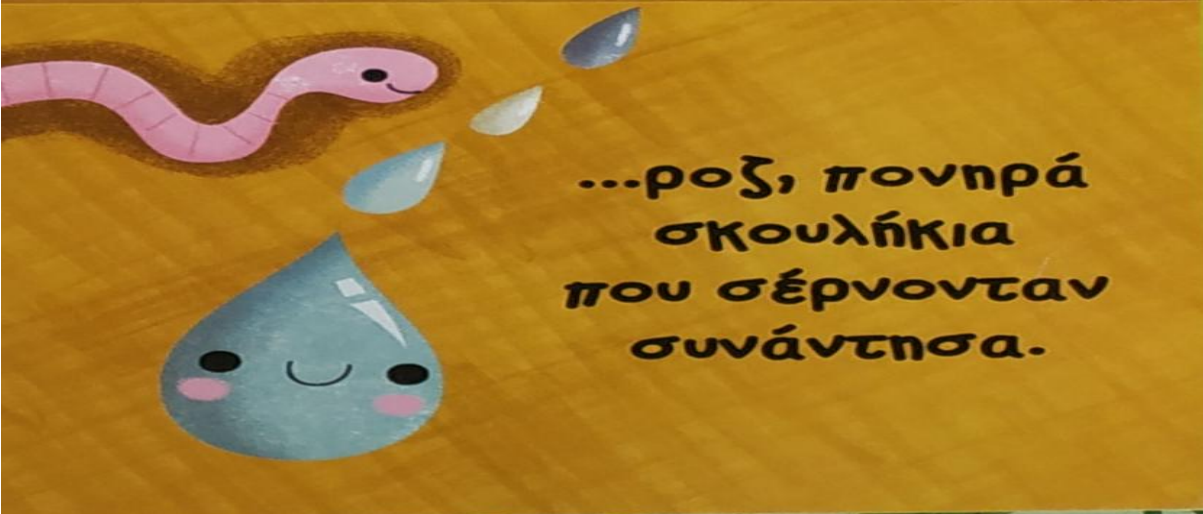
Κι άρχισα να κατρακυλώ...

...σε μιας χατούλας την ουρά.

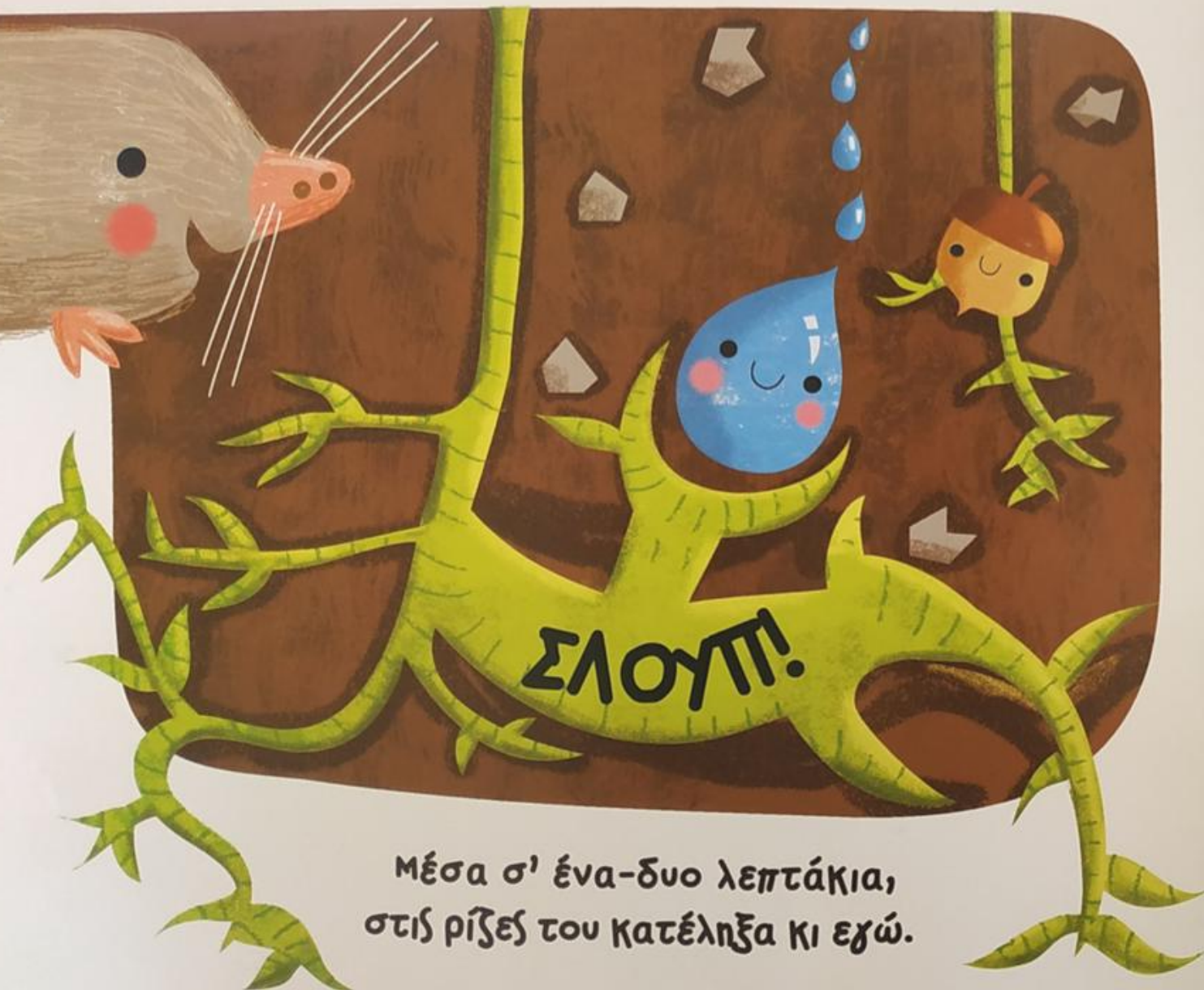

Απ' την ουρά
το χώμα
σε μια στιγμή
το πάτησα...

...ροζ, πονηρά
σκουλήκια
που σέρνονταν
συνάντησα.

Ένας τυφλοπόντικας με πονηρά ματάκια
σκάλιζε με τα νύχια του τον τρυφερό βλαστό.

Μέσα σ' ένα-δυο λεπτάκια,
στις ρίζες του κατέληξα κι εγώ.

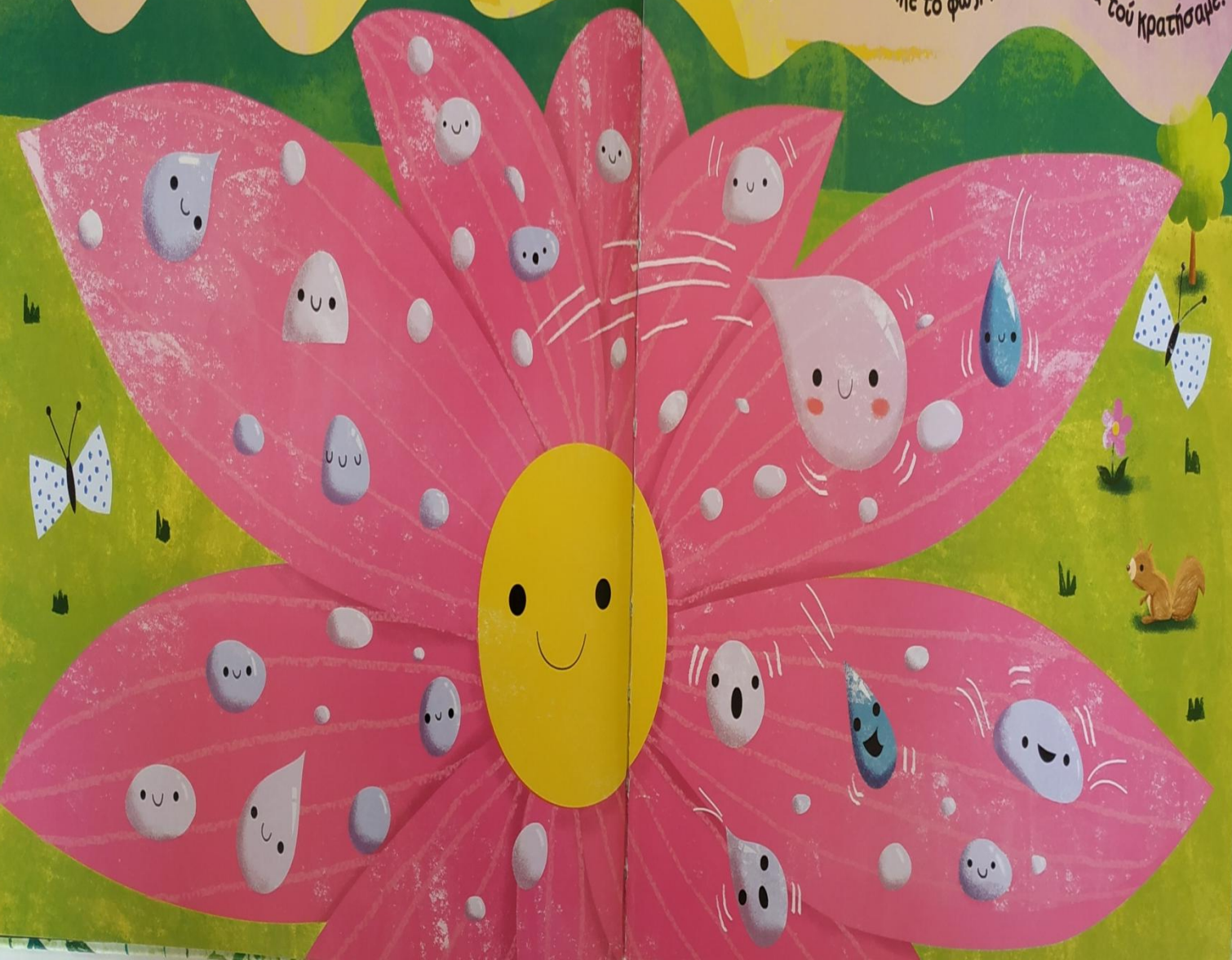
Και από εκεί
σιγά-σιγά
σκαρφάλωσα
και βρέθηκα
σε ένα κοτσανάκι.

«Γεια σου,
μικρή σταχόνα.
Πάνω στην ώρα
έφτασες!»
είπε το λουλουδάκι.

«Πλησίασε», μου φώναξε κι άνοιξε τα πέταλά του..
μου είπε ότι κάρηκε που βρέθηκα κοντά του.

Εγώ και οι φιλενάδες μου, στα πέταλα του λουλουδιού καθίσαμε..
Ο ήλιος έδωσε και κάθηκε το φως, μα εμείς παρέα τού κρατήσαμε!

Στα πέταλα ξαπλώσαμε κοιτώντας τ' αστεράκια.
Ένα-ένα τα μετρήσαμε αντί για προβατάκια.

Την νύχτα ακολούθησε ο ήλιος κι η αυγή
που μ' έκανε να νιώσω και πάλι ζωνηρή!

Να ανηφορίζουμε αρχίσαμε
στον ουρανό ψηλά,
χωρίς όμως
να φέρουμε αντίσταση καμιά!

«Τι γίνεται; Πού είμαστε; Πού πάμε;»
Ζήτησα να μάθω γιατί τρόμαξα λιγάκι.

Εγώ και οι φιλενάδες μου αλλάξαμε πολύ,
σε μια στιγμή σε υδρατμούς είχαμε μεταμορφωθεί!

Οι άλλες σταγονίτσες μου 'παν να μη φοβάμαι:
«Γυρίζουμε και πάλι πίσω στο συννεφάκι!»

«Καλώς τις σταγονίτσες», το σύννεφο μας είπε.

«Η βόλτα σας τελείωσε. Δείτε! Ο ήλιος λάμπει.
Ξαπλώστε στην αγκάλη μου για να ξεκουραστείτε.»

«Πρέπει να είστε έτοιμες. Ο καιρός
θα αχριέψει και θα φυσάει εδώ κι εκεί.
Σε νέες περιπέτειες θα μπίτε σε λιθάκι
όταν αρχίσει και πάλι να πέφτει η...

...βροχή!»

